

Statskasse opsiger disse Laan ude hos Bønderne, det vilde være en særdeles kostelig Historie for alle disse Mænd, hvis de skulde have deres Prioriteter sagte op nu, fordi den højtærede Konseilspræsident og fungerende Finansminister mildest talt har handlet særdeles letsindigt, da han af Statskassen udlaante $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. mod et saadant Pant. De $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. kunne nu ikke faas tilbage af Alberti eller Sparekassen, skulde altsaa disse Obligationer nu realiseres, saa maatte de, da de ikke kunne sælges paa Børsen, nu siges op, og alle disse, hvis Obligationer ere pantsatte, vilde være i stor Vanskelighed, naar de nu skulde skaffe sig ny Prioriteter i deres Gaarde. Det er, siger jeg, ikke tilstedeligt at gøre det, før dette Forhold er nøje oplyst. Jeg siger desuden, at før jeg gennem en Udtalelse af retlig Natur er bleven ganske overbevist om, at den højtærede Konseilspræsident og fungerende Finansminister ikke har handlet anderledes, end at Staten baade har retlig og moralsk Krav paa at faa sine $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. tilbage af den sjællandske Bondestands Sparere, saa længe jeg ikke er bleven overbevist om det, vil jeg protestere mod, at Staten kræver disse $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. tilbage.

Konseilspræsidenten (*J. C. Christensen*): Ja, jeg kan jo ikke erkende, at fordi det ærede Medlem beskylder mig for at sætte mine Ord paa Skruer, det saa ogsaa skulde være Tilfældet. Nej, det er saare langt fra. Naar det ærede Medlem bestrider, hvad jeg har sagt, at jeg aldrig har sagt god for Alberti, saa maa jeg desværre indrømme, at jeg har Ansvar for hans Udnævnelse til Gehejmekonferensraad, og det har jeg ogsaa offentlig redegjort for, jeg har offentlig redegjort for, hvorfor jeg mente at kunne tage Ansvar for det: fordi det lykkedes ham at gennemføre Retsreformen. Naturligvis, nu bagefter ser jeg ikke saadan paa det, det er klart nok.

Zahle: Jeg har endnu ikke faaet oplyst, hvem det er, der bærer Ansvar for, at Alberti blev udnævnt til Medlem af „Store nordiske Telegrafelskab“s Bestyrelse.

Indenrigsministeren (*Sigurd Berg*): Det ærede Medlem fra Ringsted (*Zahle*) talte om de grønlandske Forhold og om Direktør Rybergs Ansættelse som konstitueret administrerende Direktør. Han mindede mig om, at vi tidligere havde talt om Kommissionsarbejdet. Jeg ud-

talte den Gang, at jeg havde spurgt de forskellige Kommissionsmedlemmer om deres Stilling til Spørgsmaalet, om Direktør Ryberg skulde have gjort sig skyldig i nogen Uredelighed. Nu siger det ærede Medlem, at det var mærkeligt, at jeg rettede et saadant Spørgsmaal til Kommissionens Medlemmer. Men det var det slet ikke, man suspenderer ikke en Embedsmand fra sin Stilling, uden man tror, der virkelig ogsaa er Grund dertil, og den Omstændighed, at Direktør Ryberg ikke havde vist sig tilstrækkelig handelskyndig som Direktør for den kongelige grønlandske Handel, var ikke tilstrækkelig Anledning til at suspendere ham; selvfølgelig ikke; thi Embedet, som det var den Gang, omfattede saavel hele Handelens Forhold som de grønlandske Anliggender, og det var derfor et Embede, hvis Virksomhed var saa sammensat, at man meget vel kunde tænke sig, at en Mand var godt inde i de grønlandske Anliggender og den grønlandske Administration, men ikke var dygtig som Handelsmand. Jeg fik det Svar, som jeg gav det ærede Medlem den Gang, jeg fik netop af nogle af de Medlemmer, som havde næret Tvivl om, hvad de skulde tro, det Svar, at de havde Tvivl i Begyndelsen, men at de nu vare komne til det Resultat, at det var Handelsudygtighed. Se, efter den Stilling, som man saaledes havde indtaget, mente jeg det rimeligt, at man fik Handelens Forhold overvejede, naar der kom en ny Chef i Spidsen for den, og netop under Hensyn til hele dette Forhold, alle de Rygter, som havde været i Omløb, og al den Usikkerhed, som det ærede Medlem i saa Henseende kunde paaberaabe sig, har jeg konstitueret de to Mænd i deres Stillinger, og Forholdet vil nu blive klart oplyst. Nu siger det ærede Medlem: Det kan det ikke blive, fordi Direktør Ryberg har med Administrationen at gøre. Men det er jo ganske forkert, Handelschefen har ifølge sit Embede Ret til at beskæftige sig med alle Ting Handelens Forhold vedrørende baade nu og i Fortiden.

Saa talte det ærede Medlem om Nationalbankens Underretning, og han sagde, at han kunde slet ikke indrømme mig dette, at det maatte gøre noget Indtryk paa mig, at det blev sagt til mig, at Nationalbanken ikke ønskede, at Meddelelsen skulde gaa videre. Men det kan jeg aldeles ikke give det ærede Medlem Ret i. Nu siger det ærede Medlem, at man kunde godt forstaa, at Nationalbanken ikke vilde have, at det skulde gaa videre